

Balgene forestaae til Sogneforstanderskaberne til Efteraaret og til Amtsraadene til næste Foraar. Jeg havde jo hellere ønsket en heel Anordning, som kunde fyldestgjøre Grundlovens § 96, men det blev ogsaa erklæret, da denne Lov indbragtes her i Salen, at dette ikke kunde skee endnu, og, da vi dengang maatte finde, at det var saa paatrængende, at idetmindste Sammensætningen kunde blive anderledes, saa troede vi, at, naar vi ikke kunde faae det Hele, maatte vi dog tage imod Noget. Det var dog virkelig, forekommer det mig, befyndeligt, om vi nu atter skulde til at forestage nye Valg efter den gamle Valglov, som aldeles ikke passer til de nuværende Forhold og Forordninger, saa at s. Ex., naar vi nu igjen skulle til at vælge til vore Amtsraad, en 2 à 3 Mænd af Sædegaardsejernes Klasse skulle kunne komme sammen, for at vælge et Par Medlemmer af Amtsraadet. Det er en Ting, der er saa gal og som aldeles ikke kan gaae an, saa at vi maae have noget Nyt istedet, og det forekommer mig, at der i det Nye, som er foreslaaet, er saamange Forbedringer og Fremskridt, at vi ikke maae lade det gaae bort, uden at tage imod det.

Indenrigsministeren: Jeg ønsker ugjerne at indlade mig paa nærværende Sag, fordi min Mening forlængst er bekendt i Thinget og paa andre Steder. Jeg vil alene gjøre den Bemærkning, at det ikke alene er nok, for at faae denne Lov fremmet saa hurtigt, som det fra een Side ønskes, at man intet Udvalg nedfatter; men det vil dernæst ogsaa være nødvendigt, for at faae Loven vedtagen denne Gang, at den vedtages her uforandret, at altsaa hele Forsamlingen, uagtet jeg er overbevist om, at en stor Deel af Medlemmerne finder Endeel af de Bestemmelser, som indeholdes i det omhandlede Forslag, betænkelige, dog skal give sit Samtykke dertil, for derved at tilvejebringe en Forandring i den hidtil bestaaende Lov. Det er dernæst ogsaa nødvendigt, at Regjeringen giver sit Samtykke. Det er vist, at Lovforslaget, som det nu foreligger, er i mange Henseender forskjelligt fra det af den forrige Indenrigsminister forelagte, og han tilkjendegav ogsaa, at han ikke var vis paa, hvorvidt det vilde finde hele Ministeriets

Bifald. At jeg for min Deel ikke kan anbefale en saadan Lov, troer jeg, ligger ganske klart for Dagen, og det er saaledes uvist, om den vilde blive antaget af Regjeringens øvrige Medlemmer, selv om den her bliver antagen; hvis det ei kan ventes, troer jeg, at man, ved ikke nu at vedtage Loven, som den er, men derimod ved at indlade sig paa Forandringer og Forbedringer, — netop saadanne Forandringer og Forbedringer, som jeg troer, at den større Deel af Forsamlingen vilde være meget tilbøielig til, — kunde fremstykke en saadan Lov, saa at man dog vilde faae den tilstgæde Reform tidligere, end man ellers vilde faae den. Jeg skal, for mit Vedkommende bemærke, at, uagtet jeg ikke troer, at det efter de nærværende Forhold er nødvendigt, eller særdeles ønskeligt, at man faaer en ny Lov, angaaende Communeraadenes Sammensætning, vilde jeg dog, for min Deel, være tilbøielig til at foreslaae adskillige Forandringer i det Nøgældende, hvoraf der vistnok er Noget, som ikke svarer til de forandrede Forhold, men ingenlunde Forandringer, byggede paa de Grundsaetninger, som ere blevne vedtagne af det forrige Landsting, og nu ogsaa ere blevne vedtagne i Folkethinget, ikke, fordi dette Lovudkast paa nogen Maade er erkjendt for at være et hensigtsmæssigt Forslag, men fordi man troede, at man dog paa denne Maade alene kunde komme ud af det Nærværende, som man fandt ufuldkomment. Jeg vil herved bemærke, at jeg anseer det som det Væsentlige ved Sogneforstanderskabernes Indretning, at den overveiende Indflydelse er i den jævne Gaardmands Hænder, at det er den Klasse, som fornemmeligen vil komme til at afgjøre hvad Beslutning der skal tages i Sogneforstanderskabet. Der hører nogle andre Bestanddele til; der er deriblandt de større Grundbestidere. Der er Nogle, der have villet mene, at jeg holdt saa stærkt paa de Toogtredives-Lønder-Hartforns-Mænd, at jeg ikke vilde gaae ind paa en Lov om Sogneforstanderskabernes Sammensætning, som ikke optog dem. Jeg troer tværtimod, at jeg tydeligt har tilkjendegivet, at dette ikke er min Mening. Jeg har blot forklæret, hvilke historiske Grunde der paa den Tid, da Loven af 1841 udkom og blev fores-